

V odpor vzaté usnesení bylo však vydáno vrchním soudem zemským mocí práva dohlédacího, jemu dle §. 15. tr. ř. příslušejícího, a proti takovému usnesení v trestním řádu další postup opravný upraven není.

Vzhledem k tomu jsou stížnosti nepřipustny.

(Rozhodnutí kasačního soudního dvoru z 27. prosince 1909,
č. j. $\frac{N II 60/9}{1}$.) Dr. Beutl.

Porušení zákona přiřknutím bolestného dělníku zaměstnanému v závodě ku pojištění proti úrazu povinném (§ 46. zák. z 28. prosince 1887, č. 1 z. ř. ex 1888, §§ 365. a 366. tr. ř. s.)

20letý klempířský pomocník P., zaměstnaný u mistra H., dostal se při práci v dílně tohoto pravou rukou do stroje na krájení plechu a utrpěl těžké poranění, kteréž mělo v zápětí mimo nezpůsobilost ku práci po více měsíců též částečnou ztrátu tří prstů. Jelikož H. opomenul stroj ten opatřiti náležitým ochranným opatřením, bylo proti němu zavedeno trestní řízení pro přestupek §. 335. tr. z. Při hlavním přelíčení ličil poškozený, jenž dostavil se bez zákonného zástupce, úraz souhlasně s oznámením a dle protokolu žádal »bolestné, přiměřené jeho bolestem a dlouhému trvání nemoci, jehož ustanovení vzhledem na svou nezkušenost soudu samému ponechal, nejméně však 200 K.« Ostatní nároky si zadržel. Soudce trestní odsoudil žalovaného pro řečený přestupek k peněžité pokutě 200 K, k náhradě útrat trestního řízení a dle §. 366. tr. ř. s. k zaplacení bolestného obnosem 1000 K, poukázav v posledním ohledu na částečnou ztrátu několika prstů, dlouhou dobu choroby a na trvalou nezpůsobilost k práci.

Rozsudek nabyl moci právní a obviněný pokutu zaplatil.

Když však poškozený domáhal se přiřknutého bolestného, zakročil H. u c. k. generální prokuratury za podání zmateční stížnosti k uhájení zákona a té nejvyšší jakožto kasační soud vyhověl a vyřknul, že rozsudkem trestního soudce, pokud ním H. odsouzen byl k zaplacení bolestného obnosem 1000 K, zákon byl porušen.

D ů v o d y :

Dle §. 46. zák. z 28. prosince 1887, č. 1. z. ř. z r. 1888, jest dělník ve smyslu zákona tohoto proti úrazu pojištěný jen v tom případě oprávněn proti podnikateli nárok na bolestné uplatňovati, byli úraz osobou v §. 45. odst. 1. a 2. cit. zák. uvedenou, zde obviněným podnikatelem, zaviněn zúmyslně. To však jest v tomto případě dle obsahu rozsudku naprosto vyloučeno.

Jelikož pak již dle obsahu trestního oznámení za to míti se mohlo, že jde o závod dle §. 1. odst. 2. úr. zák. ku pojištění povinný, nesmělo bolestné proti obviněnému dle §§. 365. a 366. tr. ř. s. vůbec býti přiřknuto, nýbrž bylo soukromého účastníka s jeho nárokem poukázati na pořad práva civilního. Rozhodně bylo by aspoň povinností soudu bývalo, aby s hlediska úr. zákona nepochybně zjistil směřodatné okolnosti, nežli přistoupil k výroku o nárocích soukromoprávních. Přiřknutí bolestného nesmělo se v daném případě státi.

Bylo tudíž k návrhu gen. prokuratury dle §. 33. tr. ř. s. učiněnému dle §. 292. tr. ř. s. rozhodnouti.

(Rozh. z 30. ledna 1912, $\frac{\text{Kr III } 16/12}{4}$.)

J. B.

Hovorna.

Něco o možnosti zostření trestu vězení.

V několika případech mi známých vyslovily některé soudy názor, že v mezích okolností přitěžujících je zostření trestu vězení, zejména posty, nepřipustno. Nad to vyslovil též odvolací soud názor, že při upotřebení práva záměny trestu dle §. 261. tr. z. nelze trest vězení zostřiti.

S těmito právníckými vývody je v odporu jednak praxe velké většiny soudů rakouských, a také teorie. Pokusím se obhájeti názor opačný.

K obhájení prvního náhledu odvoláváno se na §§ 253., 250. a 265. tr. z.

Z těch praví § 250. tr. z., že »tresty v zákoně vypočtené lze zostřiti«. Takovým zostřením je i spojení trestů jednotlivých. Ono má však jen potud průchod, pokud a v jaké míře to zákon připouští. V §u 253. tr. z. je pak vypočteno, jak lze trest vězení zostřiti, a v dalších šech stanovena je míra tohoto zostření.

§ 265. tr. z. ustanovuje, že má se při výměře trestu přihlížeti k okolnostem přitěžujícím a polehčujícím, ale trest má se pravidelně v mezích sazby vyměřiti a nemá se způsob trestu zaměňovat. Jsou-li tu okolnosti přitěžující, může soudce mimo to i §u 250. a 253. tr. z. upotřebiti (trest zostřiti).

Tento § ustanovuje tedy mutatis mutandis, co obsahují §§ 250., 253. a §§ 260., 261. a 266. tr. z. a contr. Zcela obdobně ustanoveno jest v §u 19., 48., 54. a 55. tr. z. při zločinech.

Potíraný náhled vykládá § 265. in fine tr. z., »že pro okolnosti přitěžující lze trest zostřiti«, tak že nelze trest zostřiti, není-li okolností přitěžujících. Ale logickým závěr tento není. — Tomu svědčí i slovo »überdies« v §u 265. tr. z., stejně jako slovo